

Lehmann: Den Betragtning, som den sidste ærede Taler har gjort gjældende, vilde efter min Mening i høj Grad være berettiget, dersom her forelaa en almindelig Lønningslov, og netop af de Grunde, som han har henpeget paa, er det mig overordentlig kjært, at det ikke er kommet dertil, at Landstinget nu skulde tage Beslutning om en saadan almindelig Lønningslov; thi jeg erkjender seldsomment, at det under saadanne Forhold vilde være betænkeligt at paalægge Statskassen nye Byrder. Men jeg kan ikke Andet end gjengtage, at dette Forhold er et Forhold for sig. Det er Indtægter, som engang for alle ere henlagte til Universitetet, Indtægter, som Ingen nogenstinde, mig vittterligt, har rettet Spørgsmaal om at fratage samme, og Spørgsmaalet er altsaa kun om at anvende dem overeensstemmende med deres egentlige Diemed og Dypgave, og derfor synes jeg, at den samme Omstandighed, der har gjort, at denne Lov ikke er fremkommen som en Deel af en heel Lønningslov, men som en særegen Begjæring fra Regjeringen om Tilladelse til at benytte Universitetets Midler paa den og den Maade, maa gjøre, at der ikke kan være den allermindeste Betænkelighed ved at stemme herfor. Jeg har det Haab, at, naar den almindelige Lønningslov om et Aar kommer igjen, Forholdet da vil være saadant, at der ikke er Grund til at negte nogen Embedsmand, hvad der kan tilkomme ham, men bliver det nødvendigt, skal jeg ganske vist ved min Afstemning vise, at jeg er mere Rigsdagsmand end Embedsmand. Jeg seer imidlertid ikke, at det vedrører det Forhold, der her foreligger, og jeg agter altsaa at stemme for Loven.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes — efterat den første og sidste Paragraph vare oplæste —

L o v

om

Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet, den polytechniske Lære-

anstalt, de lærde Skoler og Sorø Akademi samt det Kongelige Dødsstumeinstitut og Skolelærerseminarerne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. (See Anh. A, Sp. 1361—70) under Afstemning og vedtoges med 27 St. med 3.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa — efterat Thinget eenstemmig med 33 Stemmer havde meddeelt sit Samtykke dertil, da det kun eventuelt, saafremt dette Samtykke ikke blev meddeelt, var opført paa Dagsordenen — over til 3die*) Behandling af Forslag til Lov om Ophævelsen af de ved Reglementet af 20de September 1838 § 1 og § 7 fastsatte Gebyrer for Dvarantafnelse.

Intet Vædringsforslag var fremkommet, hvorforsagen i sin Heelhed blev sat under Forhandling.

Da Ingen ønskede at yttre sig, oplæstes:

L o v

om Ophævelsen af de ved Reglement af 20de September 1838 § 1 og § 7 fastsatte Gebyrer for Dvarantafnelse.

(See Anh. A, Sp. 49—50) og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmig med 35 St.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

*) 2den Behandling findes i Landstings-tidenden Sp. 1676.